

Sygn. akt III Ca 651/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Skrzekut
Protokolant:	inspektor Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2013r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko J. B. i S. R.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej S. R.

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Targu

z dnia 9 maja 2013 r., sygn. akt I C 95/13

oddala apelację.

Sygn. akt III Ca 651/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9.05.2013r. Sąd Rejonowy w Nowym Targu zasądził od pozwanej S. R. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 312,83 z ustawowymi odsetkami od dnia 8.02.2011r. do dnia zapłaty (pkt I) oraz oddalił powództwo w stosunku do pozwanej J. B. (pkt II). Zasądził ponadto od pozwanej S. R. na rzecz strony powodowej kwotę 107 zł tytułem kosztów postępowania (pkt III) oraz zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanej J. B. kwotę 93,60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt IV). Nakazał ściągnąć od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 46,80 zł tytułem części wydatków (pkt V).

Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją pozwana S. R.. Zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu skuteczności wypowiedzenia dokonanego tylko przez pozwaną J. B., podczas gdy prawidłowa wykładnia przepisów prawa materialnego i postanowień umowy powinna prowadzić do wniosku, że umowa sprzedaży energii elektrycznej może być skutecznie wypowiedziana jedynie łącznie przez obydwie pozwane oraz naruszenie przepisów prawa procesowego, a to: art. 233 kpc polegające na błędnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego bez jego wszechstronnego rozważenia w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, w szczególności przez uznanie, że tylko pozwana jest zobowiązana do zapłaty całej końcowej

faktury, a pozwana J. B. jest od niej w całości zwolniona; art. 328 § 2 kpc poprzez brak odniesienia się w uzasadnieniu wyroku do kwestii skuteczności wypowiedzenia umowy sprzedaży energii elektrycznej przez jedną z pozwanych tzn. brak wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie solidarnie od obu pozwanych na rzecz strony powodowej kwoty 312,83 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8.02.2011 r. do dnia zapłaty ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna, a podniesione w niej zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż ponieważ Sąd II instancji nie prowadził postępowania dowodowego, niniejsze uzasadnienie ogranicza się do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku i przytoczenia przepisów prawa, stosownie do treści art. 505¹³ § 2 kpc.

Rozpoznając niniejszą sprawę w postępowaniu uproszczonym Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na ich podstawie zasadnie przyjął, iż powództwo uzasadnione jest w stosunku do jednej z pozwanych, a to S. R.. Prawidłowo też Sąd Rejonowy przyjął, iż z umowy o sprzedaż energii elektrycznej, którą pozwane zawarły ze stroną powodową, a to § 9 ust. 2 lit. b umowy wynika a contrario, że jeżeli odbiorca, który rezygnuje z umowy dopełni obowiązku zgłoszenia opuszczenia lokalu i dokona rozwiązania umowy, nie będzie obciążony należnościami za energię elektryczną. Okoliczności sprawy pozwalają na przyjęcie, iż pozwana J. B. dopełniła ze swej strony wszelkich aktów staranności polegających na wypowiedzeniu umowy oraz umożliwieniu odczytania licznika niezwłocznie po upływie okresu wypowiedzenia. W tej sytuacji nie może być ona obciążona negatywnymi następstwami zaniechań po stronie powodowej, która nie dotrzymała pierwotnego terminu odczytu, dokonując odczytu dopiero 18.01.2011r.

Sąd Okręgowy podziela zarówno ustalenia faktyczne Sądu I instancji jak i podstawę prawną rozstrzygnięcia.

Stosownie do treści art. 505⁹ § 1 kpc w aktualnym stanie prawnym apelację w postępowaniu uproszczonym można oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię bądź niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

Zarzuty te zostały opisane w podanym przepisie w sposób ogólny, dlatego też w każdej sprawie muszą być przez wnoszącego apelację ściśle skonkretyzowane.

Nie wystarczy zatem przytoczenie zarzutu o treści wynikającej z art. 505⁹ § 1 kpc, lecz konieczne jest wskazanie przepisów ocenianych jako naruszone wraz z opisem przejawów tego naruszenia, zaś w wypadku zarzutu z pkt 2 apelacji (naruszenie przepisów postępowania) wskazanie wpływu naruszenia na wynik sprawy.

W niniejszej sprawie pozwana S. R. zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego przez jego błędną wykładnię, nie podając jednak jakiego konkretnego przepisu zarzut ten ma dotyczyć. W treści uzasadnienia apelacji przywołała natomiast art. 380 kc, co mogłoby wskazywać, iż o ten przepis autorowi apelacji chodziło, formułując zarzut naruszenia prawa materialnego. Analizując jednak treść powyższego zarzutu, w którym ograniczono się jedynie do kwestii skuteczności wypowiedzenia, powoływanie się na ten przepis jest bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 380 § 2 kc, który ewentualnie mógłby mieć zastosowanie w niniejszej sprawie, a który to przepis został w treści uzasadnienia apelacji zacytowany, w braku odmiennej umowy dłużnicy zobowiązani do świadczenia podzielnego są odpowiedzialni za jego spełnienie solidarnie, jeżeli wzajemne świadczenie wierzyciela jest niepodzielne. Przepis ten nie odnosi się w żadnym zakresie do możliwości wypowiedzenia umowy. Należy ponadto wyjaśnić, iż przepis ten, co wynika z jego treści, znajduje zastosowanie do oceny odpowiedzialności dłużników jako odpowiedzialności solidarnej tylko wówczas, gdy inna odpowiedzialność nie wynika np. z mocy prawa bądź z czynności prawnej.

W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew zarzutom apelacji, Sąd Rejonowy przyjął, iż wypowiedzenie dokonane przez J. B. było skuteczne. Wprawdzie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy nie stwierdził tego wprost, wynika to jednak jednoznacznie z treści uzasadnienia orzeczenia i argumentacji Sądu Rejonowego dotyczącej braku odpowiedzialności pozwanej J. B.. Kwestia skuteczności wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną J. B., zdaniem Sądu Okręgowego, nie powinna budzić wątpliwości w świetle uregulowań umowy sprzedaży energii elektrycznej. Również i strona powodowa przyjmowała przedmiotowe wypowiedzenie za skuteczne, czemu dała wyraz w swoich pismach procesowych. Ponadto należy dodać, iż w piśmie z dnia 17.12.2012r. sama apelująca, powołując się na prawomocność postanowienia dotyczącego zniesienia współwłasności wskazywała, które liczniki są jej wyłączną własnością (w tym licznik, którego należność dochodzona jest w niniejszej sprawie), a które liczniki należą do J. B..

Podnosząc zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego tj. art. 233 kpc i 328 § 2 kpc apelująca nie powołała się nawet na to, by mogło to mieć wpływ na wynik sprawy. W związku z powyższym można jedynie zauważyć, iż Sąd Okręgowy naruszenia takiego nie stwierdza i dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów w całości akceptuje. Wbrew twierdzeniom pozwanej nie jest ona dowolna, odpowiada zasadom logiki i doświadczenia życiowego.

Powoływanie się przez apelującą na wadliwość uzasadnienia orzeczenia Sądu Rejonowego nie może odnieść skutku, gdyż na tak skonstruowanym zarzucie, o czym była mowa wyżej, nie można oprzeć apelacji w postępowaniu uproszczonym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.

(...)

(...)